

EUROPESE CENTRALE BANK

EUROSYSTEEM

Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen.

October 2015

Inhoudsopgave

Inleiding	2
1 Achtergrond van de adviesfunctie van de ECB met betrekking tot ontwerpwetgeving	3
2 De doelstellingen van Beschikking 98/415/EG	6
3 De reikwijdte van de verplichting tot raadpleging van de ECB	8
3.1 De raadplegende autoriteiten	8
3.2 De bestreken ontwerpen van wettelijke bepalingen	9
3.3 De gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen	11
3.4 Uitvoeringsbepalingen	16
4 De raadplegingsprocedure	19
4.1 Tijdige raadpleging van de ECB	19
4.2 Verzoek om een advies	21
4.3 Termijnen	22
4.4 Ontvangstbevestiging	24
4.5 Voorbereiding en vaststelling van het ECB-advies	24
4.6 De talenregeling	25
4.7 Indiening van het advies en verder dienaangaand overleg	25
4.8 Publicatie	25
5 Naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB	27
6 Rechtsgevolgen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB	28
Bijlage	29
Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (98/415/EG)	29

Inleiding

Gedurende vele jaren is de *Gids voor het raadplegen van de Europese Centrale Bank door nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen* voor de nationale autoriteiten en het publiek een nuttig instrument geweest. De Gids verschaft gedetailleerde informatie over het raadplegingsproces van de Europese Centrale Bank (ECB). Thans is het noodzakelijk de in 2005 gepubliceerde Gids te updaten om ontwikkelingen in Unierecht en de meest recente ervaring van de ECB met die raadplegingen te weerspiegelen. Net als alle andere ECB-publicaties drukt deze gids uit dat de ECB hecht aan de beginselen van openheid en transparantie en draagt er toe bij de doelstellingen en de werkzaamheden van de ECB in een bredere kring bekend te maken.

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vereist dat de lidstaten de ECB raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Gezien de uitbreiding van de Unie neemt het aantal bij het raadplegingsproces betrokkenen toe. De ECB heeft om die reden deze Gids geüpdatet om de nationale autoriteiten te informeren over en bij te staan in de verplichting om de ECB te raadplegen. Te dien einde zet de Gids de doelstellingen en de reikwijdte van het raadplegen van de ECB uiteen en verduidelijkt de te volgen procedure.

Ik vertrouw erop dat alle betrokken partijen door deze geüpdate Gids beter op de hoogte zullen blijven van hun rechten en plichten en de adviesfunctie van de ECB verder verduidelijkt zal worden. Dienaangaande beoogt de Gids tevens een ruimer gebruik van de raadplegingsprocedure aan te moedigen en derhalve bij te dragen tot de harmonisatie van de wetgeving van de lidstaten op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen.

Tenslotte, zou ik willen benadrukken hoe belangrijk het blijft een nauwe samenwerking te verzekeren tussen de nationale autoriteiten die zijn betrokken bij het wetgevingsproces en het Europees Stelsel van centrale banken/Eurostelsel. Ik heb er alle vertrouwen in dat deze publicatie een dergelijke nauwe samenwerking zal blijven ondersteunen in het wederzijdse belang van alle betrokken partijen.

Frankfurt am Main, oktober 2015

Yves Mersch

Lid van de directie van de ECB

1 Achtergrond van de adviesfunctie van de ECB met betrekking tot ontwerpwetgeving

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (het 'Verdrag') draagt de ECB een adviesfunctie toe met betrekking tot voorstellen voor besluiten van de Unie en ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 127, lid 4 en artikel 282, lid 5 van het Verdrag, die worden herhaald in artikel 4 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank (de ESCB- 'statuten'), vormen de rechtsgrondslag voor de adviesfunctie van de ECB.

Het kader voor raadpleging van de ECB door nationale autoriteiten is bepaald in Beschikking 98/415/EG van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen¹, die sinds 1 januari 1999 van kracht is. Beschikking 98/415/EG is van toepassing op alle lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk dat is vrijgesteld van de verplichting om de ECB te raadplegen overeenkomstig het Protocol betreffende enkele bepalingen met betrekking tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland dat is gehecht aan het Verdrag. Tot 2004 heeft de ECB gemiddeld 30 adviezen per jaar uitgebracht ingevolge raadpleging door nationale autoriteiten. Door het sinds 2004 toegenomen aantal lidstaten en vanwege de onrust op de financiële markten vanaf 2008, is het aantal ECB-adviezen inzake ontwerpen van wettelijke bepalingen aanzienlijk gestegen, met een piek van 95 adviezen in 2012.

Dienovereenkomstig is het belang van het raadplegingsproces in recente jaren zelfs toegenomen doordat lidstaten vanwege de financiële crisis hun activiteiten moesten coördineren aangaande maatregelen ter waarborging van de financiële stabiliteit. In deze context hebben ECB-adviezen bijgedragen aan waarborging van consistentie in de Unie aangaande maatregelen die beogen het vertrouwen in en de stabiliteit op de financiële markten te behouden.

Artikel 127, lid 4 van het Verdrag:

'4. De Europese Centrale Bank wordt geraadpleegd:

- over elk voorstel voor een besluit van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;

¹ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42. De tekst van Beschikking 98/415/EG wordt in de bijlage herhaald.

- door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 129, lid 4 vaststelt.

De Europese Centrale Bank kan advies uitbrengen aan de geëigende instellingen, organen en instanties van de Unie of aan nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.'

Artikel 282, lid 5 van het Verdrag:

'5. Op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, wordt de Europese Centrale Bank geraadpleegd over ieder ontwerp van een handeling van de Unie, alsmede over ieder ontwerp van regelgeving op nationaal niveau, en kan zij advies uitbrengen.'

Artikel 4 van de statuten

'Overeenkomstig artikel 127, lid 4 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

(a) wordt de ECB geraadpleegd:

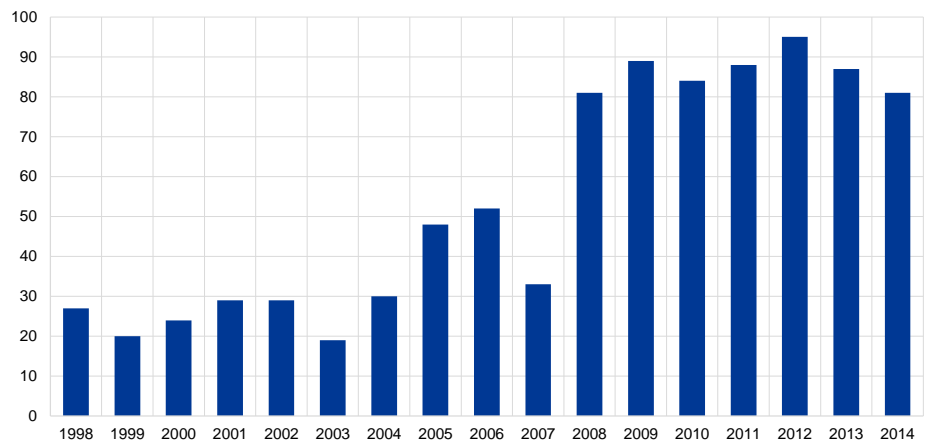
- over elk voorstel voor een besluit van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen;
- door de nationale autoriteiten over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, doch binnen de grenzen en onder de voorwaarden die de Raad volgens de procedure van artikel 41 vaststelt;

(b) kan de ECB advies uitbrengen aan de instellingen, organen of instanties van de Unie of nationale autoriteiten omtrent aangelegenheden op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen.'

Beschikking 98/415/EG is tamelijk algemeen geformuleerd en, teneinde te verzekeren dat de beschikking geheel doeltreffend is, moeten nationale wetgevers grondige kennis hebben van: (a) haar doelstellingen; (b) de reikwijdte van de verplichting de ECB te raadplegen; (c) de te volgen procedure; en (d) het gevolg dat niet-raadpleging zou kunnen hebben voor de rechtsgeldigheid van de betrokken wetgeving. Gebruikmakend van de ervaring met de toepassing van Beschikking 98/415/EG sinds 1999, beoogt deze gids alle bij de voorbereiding van wettelijke bepalingen betrokken nationale autoriteiten over deze vier aspecten te informeren, zodat zij volledig op de hoogte zijn van hun rechten en plichten. Deze Gids bevat eveneens een aantal aanbevelingen, teneinde de doelmatigheid van de raadplegingsprocedure te verzekeren.

Schema 1

Aantal ECB-adviezen ingevolge raadplegingen door de nationale autoriteiten

Bron: ECB

2 De doelstellingen van Beschikking 98/415/EG

In het *OLAF*-arrest², verduidelijkt het Hof van Justitie van de Europese Unie (het 'Hof') de doelstellingen van artikel 127, lid 4 van het Verdrag aangaande de verplichting de ECB te raadplegen over elk voorstel voor een besluit van de Unie op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Het Hof stelde dat middels deze verplichting 'in hoofdzaak wordt beoogd te verzekeren dat het besluit eerst wordt genomen nadat de instantie is gehoord die door de speciale bevoegdheden waarover zij binnen het Gemeenschapskader op het desbetreffende gebied beschikt en door haar grote deskundigheid, in het bijzonder in staat is zinnig bij te dragen aan het wetgevingsproces.'

Alhoewel het *OLAF*-arrest betrekking heeft op de verplichting van de Unie-instellingen om de ECB te raadplegen over voorstellen voor Unie-besluiten, verduidelijkt het eveneens dat de lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen. Uit het *OLAF*-arrest kan men afleiden dat Beschikking 98/415/EG in hoofdzaak beoogt de ECB in staat te stellen nationale wetgevers tijdig van deskundig advies te voorzien over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Dit advies beoogt dat het nationale juridische kader: (a) bijdraagt aan het verwezenlijken van de ECB-doelstellingen en/of doelstellingen van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB); (b) verenigbaar is met het juridische kader van het Eurosysteem/ESCB en van de ECB; en (c) in overeenstemming is met beleidsmaatregelen van het Eurosysteem/ESCB en de ECB.

De verplichting om de ECB uit hoofde van Beschikking 98/415/EG te raadplegen, is opgezet als een preventief systeem, ter voorkoming van problemen met mogelijkerwijze onverenigbare of inconsistente nationale wetgeving. De raadpleging moet derhalve plaatsvinden wanneer de wettelijke bepaling nog een ontwerp is, en met name wanneer de bij het voorbereiden en vaststellen van de betrokken wetgeving nationale autoriteiten nog naar behoren met het ECB-advies rekening kunnen houden.

In de praktijk hebben de lidstaten door raadpleging van de ECB kunnen verzekeren dat de nationale wetgeving, waaronder de statuten van hun nationale centrale banken (NCB's) steeds verenigbaar blijft met het Verdrag en de ESCB-statuten.

De bij Beschikking 98/415/EG ingestelde raadplegingsprocedure heeft nog een aantal andere voordelen. De procedure is een waardevol middel voor de bevordering

² Zaak C-11/00 *Commissie van de Europese Gemeenschappen v Europese Centrale Bank*, EU:C:2003:395, met name de paragrafen 110 en 111 van het arrest. In die zaak steunde het Hof het optreden van de Commissie en verklaarde Besluit ECB/1999/5 van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 inzake fraudebestrijding (PB L 291 van 13.11.1999, p. 36) nietig. Het arrest is van belang omdat het de adviesfunctie van de ECB verduidelijkt, aangezien het Hof, ingevolge een verzoek van de ECB, de doelstellingen van artikel 127, lid 4 van het Verdrag voor het eerst onderzocht.

van het delen van informatie en deskundigheid. Raadplegingen zijn van belang, omdat de ECB daardoor inzake wetgeving op de hoogte blijft van ontwikkelingen in de lidstaten op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen. Mede door de deskundigheid die de ECB verkrijgt bij de bestudering van de ontwerpen van wettelijke bepalingen waarover zij wordt geraadpleegd, kan zij een ECB-standpunt formuleren, bijvoorbeeld in Unie- of internationale fora waar gelijkaardige aangelegenheden worden besproken. ECB-adviezen bevorderen voorts harmonisatie van de wetgeving van lidstaten op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen en dragen bij tot het verbeteren van de kwaliteit van nationale wetgeving, aangezien zij zijn gebaseerd op de deskundigheid die de ECB bij de uitoefening van haar taken heeft verkregen³. ECB-adviezen kunnen ook een bron vormen waarmee het Hof rekening kan houden in procedures die verband houden met de verenigbaarheid van wettelijke bepalingen die het Verdrag betreffen of waarmee nationale rechtbanken rekening kunnen houden in procedures betreffende de uitlegging of geldigheid van de betrokken wettelijke bepalingen.

Evenals adviezen van andere Unie-instellingen zijn ECB-adviezen niet bindend. Met andere woorden, nationale wetgevers zijn niet verplicht het ECB-advies te volgen. Het door Beschikking 98/415/EG ingestelde systeem beoogt echter te verzekeren dat nationale wetgeving pas wordt vastgesteld na rijp beraad over het ECB-advies. Dit systeem is doeltreffend gebleken en in het algemeen hebben nationale wetgevers ermee ingestemd ontwerpen van wettelijke bepalingen te wijzigen of zelfs in te trekken en geen wetgeving vast te stellen die in strijd is met het standpunt van de ECB.

Tenslotte draagt de verplichting om de ECB te raadplegen bij aan de externe communicatie van de ECB met het publiek en de markten. In het algemeen moedigt de ECB transparantie aan en te dien einde worden adviezen ingevolge raadplegingen door nationale autoriteiten doorgaans onverwijld na hun vaststelling en daaropvolgende toezending aan de raadplegende autoriteit gepubliceerd op de website van de ECB.

³ Zie paragraaf 140 van de conclusies van de advocaat-generaal in zaak C-11/00, die werden onderschreven in paragraaf 110 van het arrest van het Hof.

3 De reikwijdte van de verplichting tot raadpleging van de ECB

3.1 De raadplegende autoriteiten

Artikel 2, lid 1 en 2 van Beschikking 98/415/EG:

'1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen (...):

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.'

3.1.1 De verschillende betrokken autoriteiten

Artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat de verplichting tot raadpleging van de ECB over wettelijke bepalingen op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen, rust op 'de autoriteiten van de lidstaten'. Aangezien Beschikking 98/415/EG van toepassing is op alle lidstaten, met uitzondering van het Verenigd Koninkrijk, zijn de betrokken autoriteiten niet alleen de autoriteiten van de lidstaten die de euro als munt hebben ('eurogebiedlidstaten'), maar ook de autoriteiten van de lidstaten die de euro niet als munt hebben ('niet-eurogebiedlidstaten'), met uitzondering van de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk.

Artikel 3, lid 1 van Beschikking 98/415/EG verduidelijkt dat de autoriteiten van de lidstaten 'de autoriteiten (...) [zijn] die een ... wettelijke bepaling voorbereiden'. Bovendien volgt uit artikel 4 van Beschikking 98/415/EG dat de raadplegende autoriteit niet de autoriteit hoeft te zijn 'die de bepaling dient vast te stellen', maar evenmin 'de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt'.

In de praktijk wordt de ECB door een groot aantal verschillende autoriteiten geraadpleegd. In het geval van door het nationale parlement behandelde wetgeving, is de ECB in het algemeen geraadpleegd door de minister die verantwoordelijk is voor het voorbereiden van ontwerpwetgeving die valt onder de bevoegdheid van de ECB. Indien het initiatief voor de wetgeving wordt genomen door een lid van een nationaal parlement in plaats van door de regering, is het parlement verplicht de ECB te raadplegen op de wijze zoals hieronder uiteengezet⁴. Bij gelegenheid

⁴ Zie onderdeel 3.1.2 van deze Gids.

verlopen raadplegingen via NCB's, ofwel handelend namens de regelgevende autoriteit of als autoriteit met eigen regelgevende bevoegdheden.

In het geval van wetgeving die via een andere procedure wordt vastgesteld, wordt de ECB in het algemeen geraadpleegd door de autoriteit die bevoegd is het betrokken besluit vast te stellen, bijvoorbeeld een lid van de nationale regering of een NCB met regelgevende bevoegdheden.

Tenslotte is de ECB ook geraadpleegd door nationale autoriteiten die de jure of de facto betrokken waren bij het vaststellingsproces, bijvoorbeeld NCB's, toezichthoudende autoriteiten, mededingingsautoriteiten, autoriteiten ter bestrijding van het witwassen van geld of speciale organen zoals raden voor de omschakeling op de euro. In deze gevallen heeft de ECB het standpunt gehuldigd dat de raadpleging gegrond is, indien duidelijk is dat dergelijke autoriteiten handelen namens de initiërende of vaststellende autoriteit.

3.1.2 De rol van de nationale parlementen

Nationale parlementen kunnen ook autoriteiten zijn die 'een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden' ter fine van Beschikking 98/415/EG wanneer zij debatteren over ontwerpen van wettelijke bepalingen op de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB en die zijn voorgesteld door één of meer van hun leden⁵. Nationale parlementen dienen op basis van hun eigen reglementen van orde te beslissen hoe zij moeten voldoen aan de verplichting om ter fine van voorafgaand ECB-advies ontwerpen van wettelijke bepalingen in te dienen die zijn voorgesteld door één of meer van hun leden en gebieden betreffen die vallen onder de bevoegdheid van de ECB. Het is ook aanvaardbaar indien de ECB wordt geraadpleegd door een op eigen initiatief handelende nationale regering inzake ontwerpen van wettelijke bepalingen die leden van haar nationale parlement overeenkomstig nationale wetgeving hadden voorgesteld.

3.2 De bestreken ontwerpen van wettelijke bepalingen

Artikel 1, lid 1 van Beschikking 98/415/EG:

'1. Voor de toepassing van deze beschikking:

(...)

⁵ Zulks geldt eveneens wanneer parlementsleden amendementen indienen op door de regering ingediende ontwerpen van wettelijke bepalingen, welke amendementen potentieel de ontwerpwetgeving onder de gebieden, die vallen onder de bevoegdheid van de ECB, kunnen doen vallen.

"ontwerpen van wettelijke bepalingen": ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.'

Luidens artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG zijn de autoriteiten van de lidstaten verplicht de ECB te raadplegen over 'elk ontwerp van wettelijke bepaling' op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Artikel 1, lid 1 van Beschikking 98/415/EG definieert het concept van 'ontwerpen van wettelijke bepalingen'. Deze definitie verwijst naar bepalingen, die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk worden in de betrokken lidstaat (of een geografisch onderscheiden grondgebied), regels bevatten die van toepassing zullen zijn in 'een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal' personen. Dit omvat tevens ontwerpen van wettelijke bepalingen die zijn voorbereid door de regering en die als gevolg van vaststelling daarvan geldende wettelijke bepalingen worden, ongeacht de duur van die geldigheid.

De definitie omvat geen ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben Unie-richtlijnen om te zetten in het recht van de lidstaten⁶.

3.2.1 Wettelijk bindende bepalingen

De verplichting tot raadpleging van de ECB is niet beperkt tot ontwerpen van wettelijke bepalingen die door een parlement aangenomen worden. Beschikking 98/415/EG bestrijkt alle soorten wettelijk bindende bepalingen, waaronder wetsdecreten en secundaire wetgeving.

Wetsdecreten

Wetsdecreten zijn wetten die zijn vastgesteld en volledig in werking worden gesteld door een regering in geval van spoedeisendheid of buitengewone noodzaak. Dergelijke wetsdecreten moeten vervolgens door het parlement geratificeerd worden, hetgeen korte tijd na of vele maanden na vaststelling kan plaatsvinden. Ontwerpen van wetsdecreten zijn aldus 'ontwerpen van wettelijke bepalingen' waarover de ECB geraadpleegd moet worden voorafgaande aan de vaststelling daarvan door de regering, ongeacht de spoedeisendheid of de buitengewone noodzaak⁷.

⁶ Zie hoofdstuk 3.4 van deze Gids.

⁷ NB: gezien de spoedeisendheid of buitengewone noodzaak die inherent is aan de vaststelling van wetsdecreten, kan de raadplegende autoriteit in overeenstemming met artikel 3, lid 2 van Beschikking 98/415/EG (zie onderdeel 4.3 van deze Gids) de aan de ECB opgelegde tijdslimiet voor het geven van haar advies krapper maken.

Secundaire wetgeving

De ECB hoeft niet geraadpleegd te worden over alle secundaire wetgeving, inclusief besluiten van algemene toepasselijkheid van NCB's of toezichthoudende autoriteiten, die uitvoering geeft aan primaire wetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen. Gezien de doelstellingen van Beschikking 98/415/EG, dient het advies van de ECB met betrekking tot ontwerpen voor secundaire wetgeving alleen gevraagd te worden indien het onderwerp nauw verband houdt met de taken van de ECB en indien de impact op de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB verschilt van de uit de primaire wetgeving resulterende impact. Zo geldt bijvoorbeeld dat lidstaten doorgaans niet verplicht zijn de ECB te raadplegen met betrekking tot aangelegenheden betreffende procedures.

De verplichting tot raadpleging van de ECB over amendementen op reeds aan de ECB voor advies voorgelegde ontwerpen van wettelijke bepalingen, is van toepassing op wezenlijke amendementen die de kern van de ontwerpwetgeving betreffen. Het is nuttig twee scenario's te onderscheiden. Het eerste is wanneer wezenlijke amendementen worden voorgesteld op een moment dat de ECB haar advies nog niet heeft vastgesteld. In dergelijke situaties verwacht de ECB dat de raadplegende autoriteit het geamendeerde ontwerp van wettelijke bepaling zo snel mogelijk indient, zodat het advies op de meeste recente tekst kan worden gebaseerd. In de tweede situatie worden na de vaststelling van het ECB-advies wezenlijk nieuwe bepalingen voorgesteld. In de laatstgenoemde situatie dient de ECB in verband met die amendementen te worden geraadpleegd. Nadere raadpleging is evenwel niet vereist, indien de amendementen in wezen tegemoetkomen aan het standpunt dat de ECB in haar advies heeft ingenomen. De ECB verwelkomt niettemin indien zij wordt geïnformeerd over het gevolg dat aan haar adviezen wordt gegeven en ter informatie details van dergelijke amendementen ontvangt.

3.3 De gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen

Artikel 2, lid 1 Beschikking 98/415/EG vereist dat nationale autoriteiten de ECB raadplegen over elk ontwerp van wettelijke bepaling 'op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen'. Zulks omvat uiteraard ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de krachtens artikel 127, lid 2 van het Verdrag via het ESCB uit te voeren fundamentele taken (i.e. het bepalen en ten uitvoer leggen van het monetair beleid van de Unie, het verrichten van valutamarktoperaties, het aanhouden en beheren van de officiële externe reserves van de lidstaten en het bevorderen van een goede werking van het betalingsverkeer) en artikel 16 van de ESCB-statuten (uitgifte van eurobankbiljetten). Het omvat eveneens ontwerpen van wettelijke bepalingen aangaande een reeks andere taken die krachtens het Verdrag aan het ESCB zijn toebedeeld, inclusief die specifieke taken met betrekking tot beleid op het gebied van het bedrijfseconomisch toezicht op

kredietinstellingen zoals opgedragen aan de ECB overeenkomstig artikel 127, lid 6 van het Verdrag.

Artikel 2, lid 1 Beschikking 98/415/EG somt een aantal categorieën van aangelegenheden op die expliciet geacht worden te behoren tot de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB. Nationale autoriteiten moeten de ECB raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen in verband met deze aangelegenheden.

Artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG:

'1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden,
- betaalmiddelen,
- nationale centrale banken,
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken,
- betalings- en afrekeningssystemen,
- voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.'

Niet-uitputtend overzicht van de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen

De bewoordingen van artikel 2, lid 1 en overweging 3 van Beschikking 98/415/EG maken duidelijk dat de lijst van artikel 2, lid 1 niet uitputtend is.

Voorts vermeldt artikel 2, lid 2 van Beschikking 98/415/EG dat de autoriteiten van de niet-eurogebiedlidstaten (behalve het Verenigd Koninkrijk) de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid moet raadplegen.

Artikel 2, lid 2 van Beschikking 98/415/EG:

'2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.'

De reden waarom Beschikking 98/415/EG aldus een onderscheid maakt tussen eurogebiedlidstaten en niet-eurogebiedlidstaten, is dat de instrumenten van monetair beleid (bijvoorbeeld het stelsel van reserveverplichtingen) niet langer door de nationale autoriteiten in de eurogebiedlidstaten vastgesteld worden. Overweging 5 van Beschikking 98/415/EG maakt evenwel duidelijk dat de verplichting tot raadpleging van de ECB niet de besluiten omvat die door autoriteiten van niet-eurogebiedlidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid (bijvoorbeeld besluiten ter vaststelling van rentevoeten).

Kader 2

Niet-uitputtend overzicht van de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen

Bron: ECB

Alle ECB-adviezen over ontwerpen van wettelijke bepalingen worden gepubliceerd op de ECB-website. Ze worden ingedeeld conform de betreffende hoofdstukken van de gebied die onder de bevoegdheid van de ECB vallen (statistieken, betalings- en afwikkelingssysteem, etc.). De titels en onderwerpen van alle ECB-adviezen verschaffen nuttige aanwijzingen indien getwijfeld wordt of een ontwerp van een wettelijke bepaling al dan niet onder de verplichting tot raadpleging van de ECB valt zoals neergelegd in Beschikking 98/415/EG.

3.3.1 Monetaire aangelegenheden en betaalmiddelen

ECB-adviezen over monetaire aangelegenheden en betaalmiddelen bestrijken ontwerpen van wettelijke bepalingen inzake een uiteenlopende reeks onderwerpen, bijvoorbeeld maatregelen in verband met de invoering van de euro (redenominatie van de nationale munt, redenominatie van overheids- en privéschuld, duale prijsvermelding, afrondingsregels, het vervangen van nationale referentietarieven, enz.), wettig betaalmiddel, gedenkpenningen, auteursrecht in verband met bankbiljetten en munten, voorkoming van valsemunterij, denominaties, technische specificaties, recyclage, echtheids- en geschiktheidscontroles van bankbiljetten en munten, beperkingen op contante betalingen en uitgifte van elektronisch geld.

3.3.2 Nationale centrale banken

Een groot aantal ECB-adviezen wordt vastgesteld ten aanzien van ontwerpen van wettelijke bepalingen die betrekking hebben op NCB's. Zij betreffen wettelijke bepalingen inzake de status van NCB's of hun directieleden, met name in verband met de verschillende aspecten van onafhankelijkheid van centrale banken. Diverse adviezen betreffen eveneens de taken en monetaire beleidsmaatregelen van NCB's, met name naleving van het verbod op monetaire financiering op basis van artikel 123 van het Verdrag, externe reserves van NCB's en reserveverplichtingen van de NCB's van niet-eurogebiedlidstaten. Andere adviezen behandelden bijvoorbeeld institutionele wijzigingen van NCB's, hun financiële administratie, verslaglegging en accountantscontrole, deelname in internationale monetaire instellingen, bevoorrechte toegang, bedrijfseconomisch toezicht, beroepsgeheim en alle andere aspecten van het reguleren van de werkzaamheden van NCB's zoals vastgelegd in de statuten van de NCB's. De ECB is eveneens vaak verzocht adviezen uit te brengen over ontwerpen van wettelijke bepalingen aangaande niet met het ESCB verbandhoudende NCB-taken, met name om vast te stellen of deze taken verenigbaar zijn met de doelstellingen en taken van het ESCB⁸.

3.3.3 Het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken

De bevoegdheden van de ECB in verband met het verzamelen van statistische gegevens zijn neergelegd in artikel 5 van de ESCB-statuten. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank⁹ vereist dat alle lidstaten hun taken op het gebied van de statistiek organiseren en dat zij volledig samenwerken met het ESCB, teneinde de vervulling van de

⁸ Krachtens artikel 14.4 van de ESCB-statuten, mogen NCB's andere functies vervullen dan die welke zijn omschreven in de ESCB-statuten, tenzij de Raad van bestuur vaststelt dat deze functies de doelstellingen en taken van het ESCB doorkruisen.

⁹ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

verplichtingen uit hoofde van artikel 5 van de Statuten te verzekeren. De ECB is op de hoogte van uiteenlopende rapportagebepalingen in de lidstaten. Dientengevolge maakt de ECB bij raadpleging over ontwerpen van nationale wettelijke bepalingen doorgaans algemene opmerkingen die de aandacht moeten vestigen op aspecten die in het ontwerp van wettelijke bepaling explicieter behandeld zouden kunnen worden. Desbetreffende raadplegingen betreffen onder meer betalingsbalansstatistieken, de uitwisseling van statistische gegevens tussen de ECB en het ESCB en niet-eurogebied-NCB's, nationale statistische rapportagevereisten inzake diverse financiële instrumenten en investeringsposities, alsmede de rol van niet-eurogebied-NCB's bij het verzamelen van statistische gegevens.

3.3.4 Betalings- en afrekeningssystemen

Eerdere raadplegingen inzake betalings- en afrekeningssystemen betreffen ontwerpen van wettelijke bepalingen in verband met diverse operationele aspecten van betalings- en afrekeningssystemen, zoals het toezicht daarop, centrale tegenpartijen, afwikkelingsfinaliteit, de netto of real-time brutoafrekeningsgrondslag, salderings- en onderpandaspecten en de 00.00 uur-regel.

3.3.5 Voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten

Artikel 2, lid 1, zesde streepje van Beschikking 98/415/EG verwijst naar 'voorschriften voor financiële instellingen, voor zover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten'. Overweging 3 van Beschikking 98/415/EG maakt duidelijk dat deze categorie 'de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat'. Artikel 2, lid 1, zesde streepje van Beschikking 98/415/EG dient ook te worden gezien in samenhang met artikel 25.1 van de ESCB-statuten, dat bepaalt dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de ECB 'kunnen' raadplegen over de 'tenuitvoerlegging van de wetgeving van de Unie met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel.' Ingevolge artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG raadplegen de lidstaten daarnaast de ECB indien de voorgestelde wettelijke bepalingen 'wezenlijk van invloed zijn op' de financiële stabiliteit, tenzij, zoals bepaald in artikel 1, lid 2, de bepalingen uitsluitend tot doel hebben Unie-richtlijnen om te zetten.

Het aantal adviezen van de ECB op basis van Artikel 2, lid 1, zesde streepje van Beschikking 98/415/EG is de afgelopen jaren sterk toegenomen. De ECB heeft diverse adviezen gegeven naar aanleiding van raadplegingen inzake voorgestelde wijzigingen van de institutionele structuur van het toezicht in de lidstaten. Zij is ook regelmatig geraadpleegd over belangrijke wijzigingen van het toezichtregime voor

kredietinstellingen en financiële instellingen, alsook over regels ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, financiëlezekerheidsvereenkomsten en reorganisatie en afwikkeling van financiële instellingen. De ECB is regelmatig geraadpleegd over ontwerpwetgeving die een belangrijke impact op de markten zou kunnen hebben, bijvoorbeeld wetgeving aangaande securitisatiestelsels en de dematerialisatie van effecten, alsook wetgeving die zowel financiële markten, alsook de primaire doelstelling van de ECB, prijsstabiliteit, betreft (bijvoorbeeld, bepalingen aangaande inflatie-geïndexeerde lonen).

De ECB heeft ook een aantal adviezen gegeven in het kader van de recente crisis op de financiële markten, daar waar nationale wettelijke bepalingen de versterking ten doel hadden van de depositogarantiestelsels of het garanderen of versterken van de stabiliteit van de financiële markt.

Tenslotte is de ECB geraadpleegd over uiteenlopende ontwerpen van wettelijke bepalingen die het vrij verkeer van kapitaal, het deviezenbeleid (bijvoorbeeld belastingheffing over financiële transacties, etc.) en andere ontwerpen van wettelijke bepalingen van economisch belang zouden kunnen aantasten.

Met betrekking tot de juridische basis voor de raadpleging van de ECB inzake nationale ontwerpbevestigingen die betrekking hebben op het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme (GTM), dienen de bewoordingen van artikel 2, lid 1, zesde streepje van Beschikking 98/415/EG en meer in het bijzonder de verwijzing naar gevallen die 'wezenlijk van invloed zijn op' de financiële stabiliteit, niet beschouwd te worden als een beperking van de verplichting tot raadpleging van de ECB. Zoals hierboven vermeld maken overweging 3 en artikel 2 van Beschikking 98/415/EG duidelijk dat de lijst van gebieden van artikel 2, lid 1 van Beschikking 98/415/EG niet uitputtend is. Tot nu toe zijn de ECB-adviezen inzake ontwerpen van wettelijke bepalingen met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen (inclusief het creëren van een nationaal juridisch kader dat de oprichting van het GTM weergeeft) gebaseerd op artikel 2, lid 1, zesde streepje van Beschikking 98/415/EG. Met de oprichting van het GTM zijn toezichttaken nu ook opgenomen in de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen ten behoeve van haar adviserende rol op grond van artikel 127, lid 4 van het Verdrag.

3.4 Uitvoeringsbepalingen

Artikel 1, lid 2 van Beschikking 98/415/EG:

'2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.'

Zoals boven vermeld hoeven lidstaten krachtens artikel 1, lid 2 van Beschikking 98/415/EG de ECB niet te raadplegen inzake de omzetting van Unie-richtlijnen in het recht van de lidstaten. De reden voor deze vrijstelling is dat de ECB overeenkomstig artikel 127, lid 4 van het Verdrag reeds geraadpleegd zal zijn over het voorstel voor een Unie-besluit en het derhalve onnodig is de adviesfunctie van de ECB ook toe te passen op ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend dat Unie-besluit omzetten. De ECB is van mening dat dezelfde vrijstelling geldt voor ontwerpen van wettelijke bepalingen ter uitvoering van Unie-verordeningen, op voorwaarde dat deze geen invloed hebben op aangelegenheden op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, welke invloed verschilt van die van de verordening zelf (waarover de Unie-instellingen de ECB zullen hebben geraadpleegd).

In een beperkt aantal gevallen in het verleden heeft de ECB nationale autoriteiten aangemoedigd de ECB te raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen ter omzetting van Unie-richtlijnen die voor het ESCB van bijzonder belang zijn. Dit was bijvoorbeeld het geval bij de Finaliteitsrichtlijn¹⁰, de Richtlijn betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten¹¹ en de daaropvolgende amendementen¹². De adviezen van de ECB die het resultaat zijn van het grote aantal raadplegingen over ontwerpen van bepalingen ter omzetting van beide richtlijnen in nationaal recht, vormden een nuttige bijdrage aan het versterken van het juridische kader voor de operaties van het Eurosysteem, alsook van de stabiliteit van het financiële stelsel.

In het verleden heeft de ECB op eigen initiatief een advies gegeven¹³ over de ratificatie of implementatie van een Overeenkomst inzake Postale Betalingsdiensten en heeft zij nationale autoriteiten aangemoedigd de ECB te raadplegen indien specifieke nationale ontwerpen van wettelijke bepalingen verder strekken dan slechts het ratificeren van de Overeenkomst.

Lidstaten raadplegen de ECB soms op eigen initiatief over ontwerpen van bepalingen ter omzetting van richtlijnen, alhoewel zij daartoe niet verplicht zijn of aangemoedigd worden, bijvoorbeeld op gebieden waar de ECB naar hun mening bijzondere deskundigheid heeft. In dergelijke gevallen staat de ECB over het algemeen klaar om te antwoorden op iedere formele of informele vrijwillige nationale raadpleging en om een leidraad te verschaffen bij de voorbereide ontwerpen voor omzettingsmaatregelen, zelfs indien er geen formele verplichting tot raadpleging van de ECB bestaat, maar slechts in die mate waarin de ontwerpbevestigingen specifieke

¹⁰ Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998, betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen (PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45).

¹¹ Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten (PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43).

¹² Door Richtlijn 2009/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/26/EG betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen en Richtlijn 2002/47/EG betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten wat gekoppelde systemen en kredietvorderingen betreft (PB L 146 van 10.6.2009, blz. 37), dit is het amendement waarvoor de ECB lidstaten aanmoedigde de ECB te raadplegen. In aanvulling hierop werden twee nadere (korte) amendementen vastgesteld in 2010 en 2011.

¹³ CON/2010/85.

opmerkingen rechtvaardigen met betrekking tot de gebieden die vallen onder de bevoegdheid van de ECB.

Het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) werd opgericht in december 2010 als een nieuw orgaan met als mandaat het houden van toezicht op het gehele financiële stelsel. Het ESRB kan onder meer aanbevelingen uitvaardigen op de gebieden die onder de bevoegdheid van het ESRB vallen en kan op basis van artikel 17 van Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad¹⁴ de follow-up van zijn aanbeveling controleren. Gezien de rol van het ESRB in dergelijke zaken, hoeft de ECB niet geraadpleegd te worden met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen waarin aanbevelingen van het ESRB worden geïmplementeerd.

¹⁴ Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1).

4 De raadplegingsprocedure

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG:

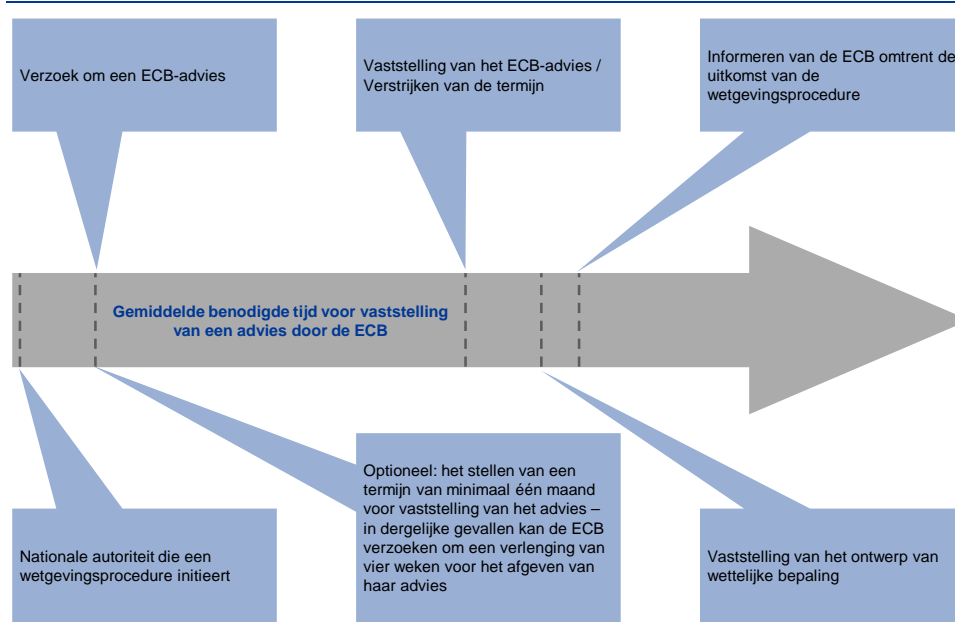
'Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.'

4.1 Tijdige raadpleging van de ECB

Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de ECB in de loop van het wetgevingsproces 'tijdig' geraadpleegd moet worden. Dit impliceert dat nationale procedures dienen te verzekeren dat de raadpleging op een zodanig tijdstip in de loop van het wetgevingsproces dient te plaats te vinden dat de ECB voldoende tijd heeft voor de bestudering van de ontwerpen van wettelijke bepalingen (en indien nodig voor de vertaling ervan) en voor de vaststelling van haar advies in alle vereiste taalversies. Bovendien zijn de betrokken nationale autoriteiten hierdoor in staat rekening te houden met het ECB-advies voordat de bepalingen worden vastgesteld.

Schema 3

Raadplegingsprocedure met betrekking tot ontwerpen van wettelijke bepalingen

Bron: ECB

Indien de ontwerpen van wettelijke bepalingen worden opgesteld door een andere autoriteit dan de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, vereist Artikel 4 van Beschikking 98/415/EG dat raadpleging over dergelijke bepalingen op een zodanig tijdstip plaatsvindt dat de autoriteit die het initiatief tot de ontwerpen van wettelijke bepalingen neemt, kan overwegen de ontwerpen van wettelijke bepalingen te wijzigen teneinde deze in overeenstemming te brengen met het ECB-advies, d.w.z. voordat de bepalingen bij de autoriteit worden ingediend die de wettelijke bepalingen vaststelt. Tegelijkertijd verbiedt artikel 4 niet dat nationale autoriteiten overeenkomstig hun wetgevende procedures handelingen verrichten die de inhoud van de ontwerpen van wettelijke bepalingen niet aantasten.

Uit de tekst van artikel 3, lid 4 van Beschikking 98/415/EG volgt dat lidstaten verplicht zijn het vaststellingsproces van het ontwerp van wettelijke bepaling op te schorten, hangende de ontvangst van het ECB-advies. Dit betekent niet dat het hele nationale wetgevingsproces (bijvoorbeeld, voorbereidend werk van vaste parlementaire commissies, debat over andere door nationale autoriteiten ingediende adviezen, etc.) hangende de ontvangst van het ECB-advies dient te worden opgeschort. Het betekent daarentegen dat de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt de mogelijkheid dient te hebben betekenisvol overleg te kunnen plegen over het ECB-advies, vooraleer zij ter zake inhoudelijke beslissingen neemt. Indien een termijn is gesteld voor het uitbrengen¹⁵ van het ECB-advies en deze termijn is verstreken, kan de nationale autoriteit het vaststellingsproces vervolgen. Zelfs dan, en zo lang de wetgeving niet is vastgesteld, blijven de nationale autoriteiten verplicht rekening te houden met het ECB-advies.

In oktober 2011 stuurde de president van de ECB een brief naar alle nationale raadplegende autoriteiten waarin zij eraan herinnerd werden dat zij 'de nodige maatregelen te nemen om daadwerkelijk te voldoen aan Beschikking 98/415/EG, door de ECB, op grond van artikel 4 van genoemde beschikking, tijdig en naar behoren te raadplegen betreffende ontwerpen van wettelijke bepalingen die binnen haar bevoegdheid vallen'¹⁶. Hij deed tevens de aanbeveling passende interne procedures op te zetten om te verzekeren dat de ECB tijdig wordt geraadpleegd, zodat de raadplegende en/of vaststellende autoriteit in staat wordt gesteld het advies van de ECB in aanmerking te nemen voordat de betreffende wettelijke bepaling wordt vastgesteld. Hernieuwde raadpleging is noodzakelijk indien de ontwerpbeoordelingen in de wetgevingsprocedure aanzienlijk worden gewijzigd.

¹⁵ Zie onderdeel 4.3 van deze Gids.

¹⁶ Dit omvat ook bepalingen waarvoor geen parlementaire goedkeuring is vereist. Alleen die ontwerpen van wettelijke bepalingen die uitsluitend tot doel hebben Unierecht om te zetten in nationaal recht, zijn uitgesloten van de verplichting tot raadpleging.

4.2 Verzoek om een advies

4.2.1 De vorm van het verzoek en de bijbehorende documentatie

Een formeel verzoek om een advies moet schriftelijk tot de president van de ECB worden gericht¹⁷. De ontvangst door de president van de ECB van het verzoek om een advies vormt het begin van de vaststellingsprocedure voor een ECB-advies. De ECB verwelkomt informele communicatie op personeelsniveau tussen de nationale raadplegende autoriteiten en de afdeling Legal Services van de ECB. De formele raadplegingsprocedure vangt echter slechts aan met de ontvangst door de president van het formele verzoek om advies.

Het verzoek dient een zodanig stabiele versie van de ontwerpen van wettelijke bepalingen te bevatten dat de ECB hier een advies over kan geven. Indien de ontwerpwetgeving een groot aantal bepalingen over uiteenlopende aangelegenheden bevat, beveelt de ECB aan dat de raadplegende autoriteit aangeeft over welke ontwerpen van bepalingen met name ECB-opmerkingen worden verwacht. Dit is met name van belang wanneer de ontwerpen van wettelijke bepalingen hoofdzakelijk gericht zijn op de omzetting of de inwerkingstelling van wetgeving van de Unie, maar ook aanvullende bepalingen bevatten die verder gaan dan simpelweg omzetting.

De ECB beveelt aan dat de raadplegende autoriteit een korte toelichting bijsluit waarin het onderwerp en de beoogde belangrijkste doeleinden worden beschreven, alsmede de fase waarin het nationale wetgevingsproces verkeert en de naam en gegevens van de beschikbare contactpersonen die duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent vragen over de ontwerpen van wettelijke bepalingen, welke vragen zich kunnen voordoen tijdens het opstellen door de ECB van haar advies. De ECB beveelt aan dat de raadplegende autoriteit een termijn aangeeft waarbinnen de ECB haar advies moet afgeven¹⁸.

Documentatievereisten voor nationale raadplegingen

Verplicht	Aanbevolen	Facultatief
Schriftelijk verzoek om een advies aan de president van de ECB Kopie van ontwerpen van wettelijke bepalingen	Korte toelichting met vermelding van: onderwerp en belangrijkste nagestreefde doelstellingen van wetgeving; fase in het nationale wetgevingsproces; en gegevens van een contactpersoon Voor omvangrijke/gecompliceerde nationale ontwerpwetgeving, vermelding van de ontwerpen van bepalingen waarover met name ECB-opmerkingen worden verwacht. Indien het een uitermate spoedeisend verzoek betreft, zijn een vertaling in het Engels van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van bepalingen, die onderwerp zijn van de raadpleging, wenselijk.	Vermelding van termijn voor de ECB voor het uitbrengen van haar advies

¹⁷ De ECB is ook bereid om naar behoren ondertekende en geadresseerde verzoeken om een advies per fax te ontvangen of gescand als attachment per e-mail aan office.president@ecb.europa.eu en ecb.secretariat@ecb.europa.eu.

¹⁸ Zie onderdeel 4.3 van deze Gids.

4.2.2 De taal van het verzoek

Het verzoek om een advies en de begeleidende documenten kunnen in de officiële taal van de betrokken lidstaat worden ingediend (of in één van de officiële talen van de lidstaat indien er meerdere zijn). In bepaalde gevallen waarin een verzoek uitermate spoedeisend is¹⁹, stelt de ECB prijs op ontvangst van een Engelse vertaling van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van wettelijke bepalingen die onderwerp zijn van de raadpleging, teneinde een soepel verloop van de raadplegingsprocedure te verzekeren. Hierdoor wordt rekening gehouden met het feit dat Engels de werktal van de ECB is en tevens de taal is waarin de ECB-adviezen door de Raad van bestuur met inbreng van de Algemene Raad worden vastgesteld. Daardoor kan de ECB ook direct aan het advies beginnen zonder op vertalingen te hoeven wachten. Het verzoek om een ECB-advies dient evenwel niet te worden vertraagd vanwege een ontbrekende vertaling.

4.3 Termijnen

Artikel 3 van Beschikking 98/415/EG:

'1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.

4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.'

Hoewel Beschikking 98/415/EG geen termijn bepaalt voor de vaststelling van een ECB-advies, is uit ervaring gebleken dat de gemiddelde doorlooptijd ongeveer zes weken bedraagt. De procedure kan echter meer tijd in beslag nemen²⁰ en hoe lang

¹⁹ Zie onderdeel 4.3 van deze Gids.

²⁰ Zie onderdeel 4.5 van deze Gids.

het vaststellen van een advies werkelijk duurt, hangt uiteraard af de aard, de complexiteit en de gevoeligheid van de betrokken ontwerpen van wettelijke bepalingen.

Krachtens artikel 3, lid 1 van Beschikking 98/415/EG, kunnen de autoriteiten van de lidstaten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen indien zij zulks nodig achten. Deze termijn mag evenwel niet minder dan één maand bedragen vanaf de datum van ontvangst door de ECB van deze kennisgeving.

Ervaring leert dat lidstaten deze termijn van minimaal één maand soms verkeerd interpreteren als een standaard maximumtermijn. In de meeste gevallen vereist de voorbereiding en de vaststelling van ECB-adviezen tijd voor het opstellen van de Engelse vertaling van de ontwerpen van wettelijke bepalingen, het coördineren van de werkzaamheden van de bevoegde ECB-bedrijfsonderdelen die betrokken zijn bij het opstellen van het advies, het ontvangen en verwerken van het commentaar en de opmerkingen van de presidenten van nationale centrale banken in de schriftelijke procedure, alsook van de Raad van toezicht indien daartoe verzocht door de Raad van bestuur.

In de praktijk is een één-maand termijn uitermate kort gebleken. De mogelijkheid van raadplegende autoriteiten voor het stellen van een termijn dient daarom beperkt te worden tot gevallen waarin een dringende noodzaak bestaat bij de nationale autoriteiten om het ECB-advies binnen één maand te ontvangen. Zoals vaak vermeld door de ECB in haar adviezen, is het feit dat het nationale wetgevingsproces in een gevorderd stadium is beland onvoldoende grond voor de raadplegende autoriteiten om een verzoek te doen tot dringende vaststelling van het ECB-advies.

Luidens artikel 3, lid 2 van Beschikking 98/415/EG, kan in uitermate spoedeisende gevallen de termijn worden verkort. In deze zeer uitzonderlijke gevallen vermeldt de raadplegende autoriteit de redenen voor de spoedeisendheid van de zaak. Raadplegende autoriteiten worden aangemoedigd de leidraad in overweging 6 van Beschikking 98/415/EG te volgen, waarin staat dat een dialoog tussen de raadplegende autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat de ECB haar advies in dringende gevallen tijdig kan afgeven, terwijl de ECB toch in staat wordt gesteld de ontwerpen van wettelijke bepalingen met de noodzakelijke gedetailleerdheid te kunnen bestuderen. Ook stelt de ECB in dergelijke gevallen prijs op ontvangst van een Engelse vertaling van de toelichting en de belangrijkste ontwerpen van wettelijke bepalingen die onderwerp zijn van de raadpleging²¹. Het verzoek om een ECB-advies dient evenwel niet te worden vertraagd vanwege een ontbrekende vertaling.

Krachtens artikel 3, lid 3 van Beschikking 98/415/EG geldt dat, indien de raadplegende autoriteit een termijn heeft gesteld, de ECB kan verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Artikel 3, lid 3 bepaalt dat de raadplegende autoriteiten dit verzoek niet op onredelijke wijze mogen afwijzen.

²¹ Zie ook onderdeel 4.2.1 en 4.2.2 van deze Gids.

Artikel 3, lid 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat 'indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, de raadplegende nationale autoriteiten [kunnen] handelen zonder het advies af te wachten.' Dit betekent dat na verstrijken van de termijn de betrokken autoriteiten de vaststellingsprocedure van de ontwerpwetgeving, die was opgeschort hangende de raadpleging van de ECB, weer kunnen vervolgen. Zolang de wetgeving evenwel niet definitief is vastgesteld, blijft de raadgevende autoriteit verplicht rekening te houden met het ECB-advies (en zorgt ervoor dat het ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de wettelijke bepaling vaststelt, indien deze een ander lichaam is).

4.4 Ontvangstbevestiging

Na ontvangst van het verzoek om een advies, wordt een ontvangstbevestiging in de taal van het verzoek om een advies aan de raadplegende autoriteit gestuurd. Indien de lidstaat de ECB raadpleegt zonder daar uitdrukkelijk toe te zijn verplicht, of indien de ontwerpen van wettelijke bepalingen slechts marginaal de gebieden raken die vallen onder de bevoegdheid van de ECB of zuiver formele of administratieve wijzigingen aan het juridische kader inhouden, wordt dit vermeld in de ontvangstbevestiging, samen met een indicatie of de ECB desalniettemin specifieke opmerkingen heeft die via een ECB-advies overgebracht zullen worden.

De begeleidende documenten en de vertaling in de Engelse taal worden naar de leden van de Raad van bestuur en de Algemene Raad van de ECB gestuurd. Aldus kunnen zij zich van meet af aan vertrouwd maken met het raadplegingsdossier en direct commentaar leveren wanneer zij het ontwerpadvies daartoe ontvangen.

4.5 Voorbereiding en vaststelling van het ECB-advies

Na ontvangst van het verzoek om een advies stelt de ECB een panel samen voor het opstellen van een advies. Dit panel omvat experts uit de bedrijfsonderdelen die relevant zijn voor het onderwerp van raadpleging. Afhankelijk van factoren als de aard, complexiteit en lengte van de ontwerpen van wettelijke bepalingen, evenals de beschikbaarheid hiervan in de Engelse taal, kan het opstellen enkele dagen tot meerdere weken duren. Bij het opstellen van het ECB-advies wordt rekening gehouden met gerechtvaardigde redenen voor de aanvraag van een spoedeisende of zeer spoedeisende vaststelling van het advies.

Een advies is een rechtsinstrument van de ECB en de Raad van bestuur is als regel het besluitvormende orgaan dat verantwoordelijk is voor de vaststelling van ECB-adviezen. De leden van de Algemene Raad zijn eveneens bij dit besluitvormingsproces betrokken, teneinde bij te dragen aan de adviesfunctie van de ECB. Nadat afronding van het opstellen van het advies en na goedkeuring daarvan door de directie, wordt het ontwerpadvies voor commentaar aan de Raad van bestuur voorgelegd en aan de leden van de Algemene Raad voor opmerkingen. Dit is een schriftelijke procedure die normaliter een week in beslag neemt.

Ter vaststelling van ECB-adviezen in samenhang met het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen kan de Raad van bestuur ook overleg plegen met de Raad van toezicht.

Na ontvangst van commentaar en/of opmerkingen wordt het ontwerpadvies gereviseerd door de ECB en doorverwezen voor verder commentaar en/of opmerkingen middels een volgende schriftelijke procedure van enkele werkdagen. In deze tweede schriftelijke procedure kan de termijn voor het geven van commentaar en/of opmerkingen echter variëren, afhankelijk van de aard van de raadpleging en het aantal en de complexiteit van de opmerkingen die in de eerste schriftelijke procedure werden gegeven. In de tweede schriftelijke procedure geven de leden van de Algemene Raad en de Raad van bestuur gewoonlijk alleen commentaar of opmerkingen op de wijzigingen die in het gereviseerde ontwerpadvies werden geïntroduceerd.

Aan de raadplegende autoriteiten wordt gevraagd om bij het bepalen van de timing van hun verzoeken voor een ECB-advies rekening te houden met de complexiteit van het raadplegingsproces.

4.6 De talenregeling

Adviezen waarom een nationale autoriteit verzoekt, worden vastgesteld in de officiële taal van de betreffende lidstaat (of in de taal van het verzoek om een advies indien de lidstaat meer dan een officiële taal heeft) en in de Engelse taal.

4.7 Indiening van het advies en verder dienaangaand overleg

Na vaststelling wordt het advies ingediend bij de raadplegende autoriteit. Artikel 3, lid 4 van Beschikking 98/415/EG bepaalt dat de raadplegende autoriteit rekening moet houden 'met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt' en er tevens voor moet zorgen dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de vaststellende autoriteit indien dit een andere autoriteit is dan de raadplegende autoriteit.

Na voltooiing van het wetgevingsproces, stelt de ECB de ontvangst van een kopie van de finale wettelijke bepalingen op prijs. De ECB beveelt aan dat, indien ontwerpen van wettelijke bepalingen onderwerp van raadpleging bij de ECB zijn geweest, een kopie van of verwijzing naar de vastgestelde wettelijke bepalingen wordt gezonden aan het Secretariaat van de ECB door de raadplegende autoriteit.

4.8 Publicatie

De Raad van bestuur heeft haar transparantiebeleid met betrekking tot nationale raadplegingen geleidelijk aan uitgebreid. Sedert januari 2005 zijn alle ECB-adviezen onmiddellijk na indiening bij de raadplegende autoriteit op de ECB-website

gepubliceerd, tenzij specifieke redenen zulks verhinderden. Bestaan dergelijke specifieke redenen, dan wordt het advies ten laatste zes maanden na vaststelling gepubliceerd.

5 Naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB

Teneinde naleving van de raadplegingsverplichting ten aanzien van de ECB te verzekeren, vereist artikel 4 van Beschikking 98/415/EG, dat lidstaten de nodige maatregelen nemen 'om daadwerkelijk te voldoen' aan Beschikking 98/415/EG. Het ESCB volgt binnenlandse wetgevende ontwikkelingen inzake ontwerpwetgeving op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, nauwgezet. Het ESCB volgt en rapporteert ook regelmatig over de naleving door nationale autoriteiten van de verplichting de ECB te raadplegen over dergelijke ontwerpen van wettelijke bepalingen. Voorts, na vastgesteld te hebben dat de verplichting tot raadpleging van de ECB ten aanzien van ontwerpen van wettelijke bepalingen die vallen binnen de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen is geschonden, meldt de ECB dit bij de betreffende nationale bevoegde autoriteit en de president van de NCB van de betreffende lidstaat en de Europese Commissie. Duidelijke gevallen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB die belangrijk zijn of zich herhaaldelijk voordoen kunnen ook worden opgenomen in het Jaarverslag van de ECB.

6 Rechtsgevolgen van niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB

Niet-naleving van de verplichting tot raadpleging van de ECB over een ontwerp van nationale wettelijke bepaling op de gebieden die onder de bevoegdheid van de ECB vallen, vormt een schending van Beschikking 98/415/EG en kan leiden tot inbreukprocedures voor het Hof. Dergelijke procedures kunnen door de Europese Commissie worden aangespannen tegen de betrokken lidstaat krachtens artikel 258 van het Verdrag²². De verplichting tot raadpleging van de ECB krachtens Beschikking 98/415/EG is nauwkeurig en onvoorwaardelijk, hetgeen betekent dat particulieren zich voor nationale rechtbanken daarop kunnen beroepen. Dientengevolge kunnen nationale rechtbanken verzocht worden uitspraak te doen over de geldigheid of afdwingbaarheid van een nationale bepaling die is vastgesteld zonder raadpleging van de ECB en een verzoek om een prejudiciële beslissing hierover kan worden gericht tot het Hof.

Het Hof is herhaaldelijke malen gevraagd uitspraak te doen over de afdwingbaarheid van een nationale wettelijke bepaling die is vastgesteld zonder voorafgaande kennisgeving aan de Europese Commissie, zoals specifieke besluiten van de Unie vereisen²³. In deze gevallen betoogde het Hof dat een nationale wettelijke bepaling die vastgesteld is onder schending van een inhoudelijk procedureel vereiste ten aanzien van particulieren niet kan worden afgedwongen. Het is eveneens vaste jurisprudentie van het Hof dat alle middelen die normaliter krachtens nationale wetgeving beschikbaar zijn, open moeten staan voor partijen in het geding die vorderingen krachtens Uniewetgeving trachten af te dwingen²⁴. In de lidstaten waarin particulieren het recht hebben procedures aan te spannen tot nietigverklaring van een nationale wettelijke bepaling vanwege een ernstig procedureel gebrek, dienen particulieren eveneens het recht te hebben nationale wettelijke bepalingen nietig te laten verklaren die onder schending van een essentieel procedureel vereiste van Uniewetgeving, zoals voorafgaande raadpleging van de ECB, zijn vastgesteld.

²² Indien een NCB met regelgevende bevoegdheden niet overeenkomstig Beschikking 98/415/EG raadpleegt, kan de ECB zelf inbreukprocedures aanspannen krachtens artikel 237, onder d) van het Verdrag en artikel 35.6 van de ESCB-statuten.

²³ Zie, onder meer: Zaak 174/84, Bulk Oil, EU:C:1986:60; zaak 380/87, Enichem Base, EU:C:1989:318; zaak C-194/94, CIA Security International, EU:C:1996:172; zaak C-226/97, Lemmens, EU:C:1998:296; zaak C-235/95, AGS Assedic Pas-de-Calais, EU:C:1998:365; zaak C-443/98, Unilever, EU:C:2000:496; zaak C-159/00, Sapod Audic, EU:C:2002:343.

²⁴ Zie, bijvoorbeeld, Zaak 158/80, Rewe, EU:C:1981:163.

Bijlage

Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen (98/415/EG²⁵)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 105, lid 4, en op artikel 4 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europese Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank,

Gezien het voorstel van de Commissie²⁶,

Gelet op het Advies van het Europees Parlement²⁷,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut²⁸,

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag en van artikel 42 van voornoemd protocol,

(1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank (ECB) zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;

(2) Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat de ECB door de nationale autoriteiten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;

(3) Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de lidstaten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van deze autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben; dat de lidstaten de ECB dienen te raadplegen over alle ontwerp-wetgeving op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag; dat de in artikel 2 van deze beschikking opgenomen lijst van specifieke gebieden niet uitputtend is; dat artikel 2, zesde streepje, van deze beschikking de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat;

²⁵ PB L 189 van 3.7.1998, blz. 42.

²⁶ PB C 118 van 17. 4. 1998, blz. 11

²⁷ PB C 195 van 22. 6. 1998.

²⁸ Advies uitgebracht op 6 april 1998 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

(4) Overwegende dat de monetaire functies en werkzaamheden van het Europese Stelsel voor centrale banken (ESCB) worden omschreven in de statuten van het ESCB en van de ECB; dat de centrale banken van de deelnemende lidstaten een integrerend deel van het ESCB vormen en overeenkomstig de richtsnoeren en instructies van de ECB moeten handelen; dat in de derde fase van de Europese Monetaire Unie (EMU) de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid;

(5) Overwegende dat, zolang lidstaten niet deelnemen aan het monetaire beleid van het ESCB, deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door autoriteiten van deze lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid;

(6) Overwegende dat de procedures voor de aanneming van wettelijke bepalingen in de lidstaten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van de ECB; dat de termijn waarbinnen de ECB advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om de ECB in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de lidstaten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen die de urgentie van de situatie weerspiegelt; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat met eenieders belangen rekening wordt gehouden;

(7) Overwegende dat deze beschikking, overeenkomstig de punten 5 en 8 van het aan het Verdrag gehechte Protocol nr.11, niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland indien en zolang die lidstaat niet overgaat naar de derde fase van de EMU;

(8) Overwegende dat vanaf het tijdstip van de oprichting van de ECB tot het begin van de derde fase van de EMU de nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen overeenkomstig Beschikking 93/717/EG²⁹ en artikel 109 L, lid 2, van het Verdrag,

Heeft het volgende besluit vastgesteld:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze beschikking:

"deelnemende lidstaat": een lidstaat die de ene munt heeft ingevoerd overeenkomstig het Verdrag;

"ontwerpen van wettelijke bepalingen": ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden,

²⁹ PB L 332 van 31. 12. 1993, blz. 14

regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.

Artikel 2

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden,
- betaalmiddelen,
- nationale centrale banken,
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken,
- betalings- en afrekeningssystemen,
- voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.

3. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt de ECB aan de raadplegende nationale autoriteiten mee of dat ontwerp naar haar oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder haar bevoegdheid valt.

Artikel 3

1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.

4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.

Artikel 4

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 5

1. Dit besluit is met ingang van 1 januari 1999 van toepassing.
2. Beschikking 93/717/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 29 juni 1998.

Voor de Raad De voorzitter

R. COOK

© European Central Bank, 2015

Postal address 60640 Frankfurt am Main, Germany
Telephone +49 69 1344 0
Website www.ecb.europa.eu

Alle rechten voorbehouden Reproductie is toegestaan voor educatieve en niet-commerciële doeleinden op voorwaarde dat de bron wordt vermeld.

Tenzij anders vermeld, worden in dit document gegevens gebruikt die beschikbaar zijn vanaf 14 november 2014.

ISBN 978-92-899-2062-9 (online)
DOI 10.2866/6944
EU catalogue No QB-02-16-045-NL-N (online)